

ΘΑ αναφερθώ και πάλι στο παράπονό σου για την ταραχή και τη σύγχυση , την αταξία και την ακαταστασία του λογισμού, κατάσταση που προκαλείται από τις καθημερινές βιοτικές μέριμνες και ασχολίες.

Τι θα ένιωθες , αν δεν είχες τίποτα να κάνεις; Ανία. Και σε τι θα καταντούσες; Σε εφάμαρτη ραθυμία. Χρειάζεσαι, λοιπόν, την εργασία. Χρειάζεσαι την ενασχόληση με το νοικοκυριό. Είναι, άλλωστε, καθήκον σου, καθήκον που πρέπει να εκπληρώνεις, με ευσυνειδησία. Όλοι οι άνθρωποι, ως μέλη του κοινωνικού συνόλου, οφείλουμε να εργαζόμαστε με τέτοιο τρόπο, πάντως , που να μην χάνουμε τη μνήμη του Θεού. Μα πώς θα το κατορθώσουμε;

Υπάρχει μια λαϊκή αντίληψη αρκετά διαδεδομένη, σύμφωνα με την οποία τα επαγγελματικά και τα οικιακά έργα, καθώς και όλες γενικά οι επίγειες ασχολίες, βρίσκονται έξω από το πεδίο των θείων πραγμάτων και των θεάρεστων δραστηριοτήτων . Έτσι , όταν σ' έναν άνθρωπο γεννιέται η επιθυμία της θεάρεστης ζωής, συχνά ακολουθείται από τη σκέψη της αποταγής του κόσμου και της καταφυγής στην έρημο. Αυτό, όμως, δεν είναι σωστό. Τα καθημερινά βιοτικά έργα, από την καλή επιτέλεση των οποίων εξαρτάται η ομαλή λειτουργία της οικογένειας και της κοινωνίας , ορίστηκαν από τον Θεό ως μέρος της επίγειας ζωής μας, γι' αυτό και η ενασχόληση μ' αυτά δεν συνιστά λιποταξία στο στρατόπεδο της ασέβειας, αλλά συνέχεια και συμπλήρωση της ενασχολήσεως με τα καθαυτό θεία έργα. Οι άνθρωποι, λοιπόν, που ζουν στον κόσμο , έχοντας μια τέτοια αντίληψη , θεωρούν ότι , συμμετέχοντας στην κοινωνική ζωή και εκτελώντας τις καθημερινές εργασίες τους, ούτε μπορούν ούτε και οφείλουν να διατηρούν τη μνήμη του Θεού. Διαπιστώνοντας ότι έχεις επηρεαστεί απ' αυτή την αντίληψη, σε προτρέπω να την αποβάλεις. Απόκτησε την πεποίθηση ότι όλα όσα κάνεις ,είτε μέσα στο σπίτι είτε έξω από το σπίτι, ως άνθρωπος, ως θυγατέρα, ως αδελφή, ως Μοσχοβίτισσα τώρα, είναι και καθορισμένα από τον Θεό και ευάρεστα σ' Αυτόν. Στο Ευαγγέλιο υπάρχουν ειδικές εντολές για τα βιοτικά έργα. Είναι δυνατόν τηρώντας αυτές τις εντολές , να δυσαρεστείς τον Θεό; Όχι, βέβαια. Τον Θεό Τον δυσαρεστείς μόνο αν δεν εκτελείς τα έργα σου σύμφωνα με το θέλημά Του. Τότε εργάζεσαι μάταια και βρίσκεσαι μακριά από τον Κύριο.

Αναθεώρησε , λοιπόν, τη στάση σου. Πίστεψε πως με τις βιοτικές ασχολίες σου εκπληρώνεις θείες εντολές και αντιμετώπισέ τες με το ανάλογο πνεύμα. Έτσι, καθώς όλα θα τα κάνεις με φόβο Θεού, ο νους σου όχι μόνο δεν θ' απομακρύνεται από τον Κύριο, αλλά, απεναντίας, θα έρχεται όλο και πιο κοντά Του.

Υπηρέτες του Θεού είμαστε όλοι. Εκείνος καθορίζει τις ασχολίες του καθενός μας, παρακολουθώντας συνάμα αν και πώς τις εκτελούμε. Παρακολουθεί, λοιπόν, κι εσένα. Να το θυμάσαι αυτό και να κάνεις το καθετί , ό,τι κι αν είναι, όπως θα το έκανες αν σου το είχε αναθέσει απευθείας ο ίδιος ο Θεός.

Με το ίδιο πνεύμα να δέχεσαι στο σπίτι σου κάθε επισκέπτη: Να σκέφτεσαι ότι ο Θεός τον στέλνει και κοιτάζει να δει αν θα του δείξεις αληθινή αγάπη. Όταν, πάλι, επισκέπτεσαι εσύ κάποιον , να σκέφτεσαι ότι ο Θεός σου έχει αναθέσει μian αποστολή, και κοιτάζει να δει αν θα την εκτελέσεις σύμφωνα με το θέλημα Του.

Προδιαθέτοντας έτσι τον εαυτό σου, θα είσαι πάντα κοντά στον Θεό. Καμιά δουλειά δεν θ' αφαιρεί από το νου σου τη μνήμη Του. Φτάνει μόνο, το ξαναλέω, όλα να τα κάνεις με φόβο Θεού. Αυτό το ιερό αίσθημα είναι που διατηρεί αμετάπτωτη την προσήλωσή μας στον Κύριο.

Περισσότερο είναι, βέβαια, να πω ότι, αφού έχεις αποφασίσει να ζήσεις θεάρεστα, καμία θέση δεν έχουν στη ζωή σου ασχολίες που δεν ευαρεστούν τον Θεό, ασχολίες μάταιες, ασχολίες εφάμαρτες, ασχολίες που βλάπτουν την ψυχή.

Πέρα από τη λαϊκή αντίληψη, για την οποία σου γράφω εδώ, υπάρχει και κάτι άλλο που σχετίζεται με τις καθημερινές ασχολίες μας, κάτι που θα το χαρακτηρίζα ως ασθένεια. Αυτή η ασθένεια είναι το άγχος. Έχουμε χρέος να εκτελούμε με προθυμία, προσοχή και επιμέλεια κάθε έργο που μας αναθέτει η πρόνοια του Θεού. Αυτό το χρέος δηλώνεται με έμφαση από τη φοβερή αγιογραφική προειδοποίηση: «Καταραμένος να 'ναι όποιος εκτελεί τα έργα του Κυρίου με αμέλεια» (Ιερ. 31: 10) . Αλλά το άγχος και η ανησυχία, ή μάλλον οι πολλές ανησυχίες που αναστατώνουν την καρδιά και της αφαιρούν την ειρήνη, είναι μια αρρώστια του πεσμένου ανθρώπου, που, μετά την ανταρσία του ενάντια στον Θεό, παραδέρνει από 'δω κι από 'κει, ανίσχυρος και φοβισμένος. Το άγχος επιφέρει διατάραξη των λογισμών και δεν μας επιτρέπει να επιτελέσουμε σωστά τα έργα μας. Γι' αυτό σου συνιστώ να μην του δώσεις τόπο στην καρδιά σου. Όποτε διαπιστώνεις ότι σε απειλεί, να το διώχνεις με την εγκάρδια επανάληψη της ευχής του Ιησού. Να εκτελείς με προθυμία και επιμέλεια κάθε έργο σου, ακόμα και το πιο ασήμαντο, αλλά την επιτυχία να την περιμένεις από τον Κύριο. Και όταν οι προσπάθειές σου δεν τελεσφορούν, να δέχεσαι την αποτυχία ως παραχώρηση του Κυρίου για το συμφέρον της ψυχής σου. Έτσι δεν θα σε κυριεύει ποτέ το άγχος.

Ο Θεός βοηθός!

«Από το βιβλίο: «ΟΣΙΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΥ

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

γράμματα σε μια ψυχή»

ΕΚΔΟΣΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ

ΩΡΩΠΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ 2000